

Adík má dva roky

Napsal uživatel

Sobota, 18 Červenec 2009 06:43 -

Ten čas neuvěřitelně letí. Adík už oslavil druhé narozeniny a já vlastně ani nepostřehla, že s z mého malinkatého uplakaného uzlíčku, stalo batole, které už má svoji hlavu a mámu už tolik nepotřebuje.

Před dvěma lety jsem Adámka popoháněla, u mámy v bříšku se mu líbilo a tak si v něm pohověl ještě 12 dní po termínu, samozřejmě pod lékařským dohledem v nemocnici. Střídal se mi spolubydlící, které právě porodily, ale Adánek ne a ne ven. Po porodu mi Adámka položili vedle do postýlky a skoro dvě hodiny mi mačkal malíček. Plakat neuměl, vrískal jako káně a poznala jsem ho mezi desítkou dalších dětí. Po dvou měsících, kdy u mě řádily hormony a u Adíka koliky, se z něj stalo zlaté dítě a tak je to vlastně dodnes. Do roka se naučil lézt, mluvit první slovíčka a chodit, druhý rok byl ale ještě kouzelnější. Naučil se totiž mluvit ve větách a tak už si i docela pěkně popovídáme. Z vratké chůze se stal běh a máma tak mohla shazovat poporodní kila, která jí ještě zůstala. Pozoruji, jak se ze závisláka na mámě stává samostatná osobnost, tříbí si cit, co se mu líbí a co ne, umí si prosadit názor, i když někdy to jde na nervy. Máme před sebou třetí rok, který ho naučí další spoustu nových věcí, jednou z těch nejdůležitějších bude dělení se o mámu se sourozencem. Dál budeme rozvíjet jeho zájem o všechny věci kolem a doufám, že se během tohoto roku už částečně vyhradí pro jeden hlavní zájem, který pak budeme moci rozvinout více. Zatím se pohybujeme mezi zvířátky, míčovými sporty a knihami. A co za ty dva roky naučil Adík mě? Určitě o dost větší trpělivosti, i když to tak někdy nevypadá, také mě naučil myslet v první řadě na všechny blízké a až pak na mě, naučil mě, že zdraví, štěstí a láska nejsou jen otřepané fráze, ale hodnoty, které mají cenu nejvyšší. A také mě naučil se bát. Už bych nikdy nešla v noci parkem, nelákají mě bláznivé pouťové atrakce a nemůžu se dívat na milované horory. Nejvíce se ovšem bojím toho, že Adík onemocní, že se mu stane vážný úraz, že se ztratí.. Zkrátka uplynulé dva roky nás oba obohatily a naučily nás mnohé nejen o nás samých, ale i o lidech a věcech kolem nás.